

3725 2. Beh. af Forsl. t. Finantslov f. Finantsaaret fra 1. April 1875 til 31. Marts 1876. 3726

af Holland, ikke danne Hollands Sydstyrt, og at der derfor kunde disputeres om, hvorvidt det ærede Udvalg altsaa her gav en Bevilling, der laa udenfor Loven af 23de Mai 1873, maa jeg dog bede erindret, at, fordi der gives en Bevilling udenfor den nævnte Lov, flyttes ingenlunde Myndigheden til at disponere over de Arealer, der affjæres ved Diget. Fordi der gives en Bevilling udenfor denne Lov, bliver det ikke Bevillingsmyndighedens Sag at bestemme, hvorledes det skal disponeres over det Vandareal, der affjæres fra Havet. Det ærede Medlem opfastede nogen Tvivl om, hvorvidt Staten altid har anset sig for berettiget til at disponere over og betragte sig som Eier af saadanne Arealer, men jeg maa bestemt paastaa dette. Man vil ved et kort Indblik i Administrationen faae at vide, at saadanne fra Havet afstaarne Arealer, der inddømmes og udtørres, stadig og daglig ere Gjenstand for Bevilling. Dette Areal henligger nu som et Vandareal, der tilhører Staten, og der kan nu kun disponeres over det paa een Maade; det er nemlig ifølge Bevilling i Henhold til Grundlovens § 27. Den Omstændighed, hvorvidt den Pengesum, der skal anvendes til Diget, gives i Henhold til Loven af 1873 eller udenfor denne Lov, forandrer ikke i mindste Maade Beslutelsen til at disponere over Vandarealer. — Jeg skal ikke komme videre ind paa det Spørgsmaal, som er reist af det ærede Medlem for Sorø (Lauher), men blot give en ganske kort Forklaring af, hvad min Mening var. Det forekommer mig, at den Mand, der modtager Plads som Medlem i en Kommission for at udføre et Arbejde, den Mand, som paatager sig dette, og som modtager Valget, bør møde med fuld og fast Beslutning om at medvirke, hvad han kan og veed, for at løse den Op-gave, der er stillet en saadan Kommission. Naar Nogen tror at turde raade Andre, at de, idet de modtage en saadan Tillidsplads, skulle virke paa den af det ærede Medlem paapegede Maade, tror jeg ikke at have brugt et Udtryk, som var for stærkt, naar jeg betegnede det paa den Maade, jeg gjorde.

Ordføreren (Berg): Forslaget under Nr. 109 angaaende Skytteforeninger har givet Anledning til en temmelig udførlig Debat mellem flere ærede Medlemmer her i Salen. Jeg skal ikke komme ind paa denne Sag, og det saa meget mindre, som jeg antager, at der senere vil blive Leilighed dertil, navnlig naar Forsvarslovene komme til at foreligge, forsaavidt det nemlig da skulde

komme til at vise sig, at den Ansættelse, der ikke er ualmindelig, at sætte Skytteforeningerne i en vis Forbindelse med Hærens Afdelinger, maatte komme frem. Dette Forslag om 1000 Kr. gaar jo ud paa en yderligere Anskaffelse af Ammunition til Bagladerifler, hvortil der viser sig Trang hos forskellige Skytteforeninger, og det forandrer aldeles Intet i de bestaaende Forhold, som vi have anerkendt gennem Bevillingerne i de foregaaende Aar. Det forekommer mig derfor, at der ikke er nogen Anledning til en videre Omtale deraf. Hvad angaar Forslagene under Nr. 112, 114 og 115, da har jo den meget ærede Indenrigsminister sluttet sig til dem, og jeg har altsaa i den Henseende ingen Anledning til at udtale mig yderligere. Forslaget under Nr. 111 angaaende Bernstorffs Aulsgaards Bygninger gav den ærede Indenrigsminister Anledning til en Del Udtalelser, som jeg heller ikke skal komme videre ind paa. Desuden der er noget Forkrøbet eller Forkvælet ved dette Spørgsmaals Ordning, da maa den ærede Regjering tilskrive sig det selv. Den har forlangt Forandring i disse Bygninger paa den Maade, at Staten laante Pengene og afdrog og forrentede dem. Det gif man villig ind paa, og naar man strax kommer med nye Fordringer, vil man have nærmere Oplysninger end dem, der nu ligge for, forinden man strax gaar ind paa Regjeringens nye Veie. Jeg vil imidlertid — og jeg tror at turde sige paa hele Udvalgets Vegne — udtale, at, saafremt Forslaget under Nr. 111, hvad jeg haaber, bliver vedtaget, og den ærede Minister i Dørigt skulde have Lyst til at konferere nærmere med Udvalget om Spørgsmaalet, kunde give andre Oplysninger og vilde søge en anden Ordning, som nogenlunde kunde tilfredsstille begge Parter, saa vil dette være en Sag, som kan være Gjenstand for Overveelse mellem 2den og 3die Behandling. Hvad angaar Spørgsmaalet om en Arbejderkommission, da har det ærede Medlem for Aarhus Amtis 2den Valgfreds (Ingerslev) udtalt, at, naar man ikke vilde have en Kommission i Regjeringens Billede, da skulde man tage mod Kommissionen saaledes, som det i Anmærkningerne til Lovforslaget er foreslaet. Det kan jeg imidlertid ikke skjønne vilde gøre nogen stor Forandring. Den Maade, hvorpaa Regjeringen har foreslaet Kommissionen saamenfat, vil aabenbart give et for ringe Mindretal i Kommissionen for de Ansættelser, som Flertallet i denne Sal og — som man derfor ogsaa antager — Flertallet i Befolkningen har angaaende Ordningen af flere her henhørende Spørgsmaal, til at man derved kan fratjende Kommissionen det samme